

تحلیل ساختاری و محتوایی جایگاه نقش‌مایه پرنده در چهار نگاره هفت‌اورنگ جامی

از مکتب نگارگری مشهد*

۱ میثم براری، مریم رحمتی
۲

۱- عضو هیات علمی دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان (نویسنده مسئول)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد هنر اسلامی (مطالعات نگارگری و کتابت هنر اسلامی)، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان

چکیده

هفت‌اورنگ جامی از نمونه آثار ادبی است که از پرندگان به عنوان عناصر نمادین و تمثیلی در بطن داستان‌ها و روایات برای آموختن درس‌های حکمی و اخلاقی استفاده شده است. در داستان‌هایی از قبیل مرغ ماهی‌گیر و ماهی ساده، زاغ و تقليد از کبک، خروس مؤذن، مرغابی و لاکپشت، باز و دُرُنا که در هفت‌اورنگ جامی بیان شده و در ۲۸ نگاره‌ای که از این مجموعه به تصویر کشیده شده است، تنها در داستان مرغابی و لاکپشت پرنده نقش اصلی را در داستان بازی می‌کند و در ماقبی، پرندگان نقشی نمادین دارند یا برای مفهومی مضاعف در نگاره به تصویر کشیده شده‌اند. مقاله حاضر در جستجوی مفاهیم و معانی نقش پرنده در نگاره‌های هفت‌اورنگ جامی است و با تجزیه و تحلیل ساختاری سعی در بیان چگونگی کاربرد ارزش‌های صوری و زیباشناسانه دارد. در اینجا این سؤال به ذهن می‌رسد که دلیل حضور پرنده در نگاره‌های هفت‌اورنگ جامی چیست و چرا در داستان‌هایی که موضوع اصلی پرنده نیست باز هم در قسمت‌ها یا گوشه‌هایی از یک نگاره شاهد وجود تعدادی از پرندگان هستیم؟ روش پژوهش به صورت توصیفی و تحلیلی بوده و از منابع کتابخانه‌ای استفاده شده است. هدف از این پژوهش دستیابی به فهم دلایل استفاده گسترده نگارگران از نقش پرنده‌گان در هفت‌اورنگ جامی است. نتایج حاصله نشان می‌دهد که به دلیل این که داستان‌های هفت‌اورنگ جامی جنبه عرفانی، اخلاقی و آموزنده دارد، پرنده که به عنوان نمادی از آزادی روح بشریت است در بسیاری از نگاره‌ها حضور چشمگیری دارد و در هر کدام نسبت به داستان نگاره می‌تواند بیانگر مفهومی خاص باشد.

واژه‌های کلیدی: مکتب نگارگری مشهد، هفت‌اورنگ جامی، نقش‌مایه پرنده.

1- Email: m.barari@auic.ac.ir

2- Email: maryamrahmati16@yahoo.com

خصوص مکتب مشهد و هفت‌اورنگ جامی آورده شده است و به دنبال آن به تعریفاتی در مورد مفهوم نمادین پرندگان و ارتباط پرندگان، درخت، انسان در نگارگری مورد بررسی قرار می‌گیرد و به نماد پرندگان چه به صورت عام و به صورت خاص در قرآن کریم و ادبیات فارسی پرداخته شده و در ادامه مطالب، حضور پرندگان در نسخه هفت‌اورنگ جامی عنوان شده است و مطالعات موردی تنها بر روی چهار اثر که شامل (اندرز پدر به پسر درباره عشق)، (پیر فرزانه و امتناع او از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید)، (مجنون در پوست بز و نظاره لیلی)، (پیر فرزانه و ملامت جوان خام) صورت می‌گیرد. نقش پرندگان در هر کدام از آثار توسط ترسیم جداول مورد تجزیه و تحلیل ساختاری قرار می‌گیرد تا جایگاه آن مشخص گردد و همراه آن داستان نگاره تعریف می‌شود تا این طریق به فهم دقیق‌تر معانی و مفاهیم پرندگان در نگاره‌های هفت‌اورنگ جامی دست یافته.

روش تحقیق

در این مقاله روش تحقیق به صورت توصیفی و تحلیلی است و با توجه به ماهیت آن که در برگیرنده قسمتی از تاریخ نگارگری ایران است در راستای استفاده از منابع تصویری از شیوه کتابخانه‌ای استفاده شده است و ۴ نگاره موردنظر؛ (اندرز پدر به پسر درباره عشق)، (پیر فرزانه و امتناع او از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید)، (مجنون در پوست بز و نظاره لیلی)، (پیر فرزانه و ملامت جوان خام)، مورد تجزیه و تحلیل ساختاری قرار گرفته است و مشخصات تصویری آن‌ها در داخل جداول قید شده است.

پیشینه تحقیق

حسینی (۱۳۸۵) در مقاله‌ای با عنوان «هفت‌اورنگ (جامی به روایت تصویر) سلسله‌الذهب، یوسف و زلیخا، سیحه‌الابرار»، در ابتداء هفت مثنوی هفت‌اورنگ را معرفی کرده و به خلاصه‌ای از زندگی ابراهیم میرزا و سبک نگارگری مکتب تبریز و مشهد پرداخته و به دنبال آن تعدادی از نگاره‌های هفت‌اورنگ جامی که شامل این سه مثنوی می‌شود را موردنرسی قرار داده است و در توضیحات هر نگاره به داستان و برداشت شخصی نگارگر در رابطه با موضوع داستان پرداخته است.

مقدمه

هنر در ادوار گوناگون تاریخ بشری و سیله‌ای برای بیان ذهنیات و درونیات انسان به کار رفته است. از جمله این هنرهای ادبیات و نقاشی است که از دیرباز به خصوص دوران اسلامی در ایران این دو پیوند ناگسستنی با هم برقرار کرده‌اند و می‌توانند ارتباط نزدیکی بین تفکر و احساس برقرار سازند. نگارگری ایران که در اصل تاریخ نقاشی ایران را بازگو می‌کند، پیوندی عمیق با ادبیات عرفانی دارد. از معروف‌ترین کتب ادبی، عرفانی، حکمی، اخلاقی قرن ۹ هجری هفت‌اورنگ جامی است که توسط مولانا نورالدین عبدالرحمن جامی (۸۱۷-۸۹۷ هـ ق) بین سال‌های ۸۷۵-۸۹۲ هـ ق تصنیف شده است. این کتاب به دستور ابراهیم‌میرزا حاکم خراسان (برادرزاده شاه‌طهماسب صفوی) در دوران حکومت صفویان در مکتب مشهد تصویرسازی شد که شامل ۲۸ نگاره است. «این را باید واپسین نسخه مصور ممتاز در معیار نسخه‌های سلطنتی به شمار آورده» (پاکباز، ۱۳۹۲: ۹۳). هفت‌اورنگ جامی از نمونه آثار ادبی است که از نقش پرندگان به عنوان عناصر نمادین در بطن داستان‌ها و روایات استفاده شده است و این در حالی است که تنها در داستان مرغابی‌ها و لاکپشت، از نقش پرندگان به عنوان محور اصلی داستان بهره برده است. سؤال اصلی این پژوهش این است که دلیل حضور پرندگان در نگاره‌های هفت‌اورنگ جامی چیست و چرا در داستان‌هایی که موضوع اصلی پرندگان نیست باز هم در قسمت‌ها یا گوشش‌هایی از یک نگاره شاهد وجود تعدادی از پرندگان هستیم؟ هدف از این پژوهش دستیابی به فهم دلایل استفاده گسترده نگارگران از نقش پرندگان در هفت‌اورنگ جامی است.

از آن‌جایی که نقش‌مایه پرندگان از جمله نقوشی است که سابقه استفاده آن در هنر ایران به دوران پیش از اسلام بازمی‌گردد و در تاریخ نگارگری حضور چشمگیری داشته است؛ ضرورت دارد هنرمندان نسل حاضر و آینده با مفاهیم نمادین و عرفانی آن و چگونگی کاربرد آن در هنر تصویری، آشنایی کامل داشته باشند تا به بهترین نحو از این نقش‌مایه در آثار خود بهره ببرند.

در این راستا از روش اسنادی کتابخانه‌ای، منابع مکتوب و تصاویر برای رسیدن به این منظور استفاده شده است. با توجه به موضوع پژوهش ابتداء به صورت اجمالی توضیحاتی در

باغ بهشت است با نقش پرنده که نمادی از روح، پرواز و آزادی است پیوندی جدایی‌ناپذیر یافته‌است. استفاده و بافت بسیاری از نقوش پرنده‌گان تنها به صرف استفاده از نقوش تزیینی و در جهت زیبایی نبوده است؛ بلکه برگرفته از باورها، مفاهیم کهن و داستان‌های مرتبط با این نقوش بوده‌است. بسیاری از این پرنده‌گان نقش شده بر قالی‌ها اغلب در قالب‌های شناخته‌شده هم‌چون گرفت و گیر، نقش گل و مرغ، مرغی و کله‌مرغی (بیشتر در سر ترنج‌ها)، واگیره یا تکراری در متن و بیشتر در حاشیه‌ها به کار رفته‌اند.

۱- مکتب مشهد

هم‌زمان با انتقال پایتخت صفویان از تبریز به قزوین (۹۵۵ هـ) دوران اوج و شکوفایی مکتب تبریز به پایان می‌رسد. به مرور زمان شاهطهماسب در این دوره از حمایت هنر و هنرمندان رویگردانی می‌کند. در همین سال‌ها ابراهیم‌میرزا (برادرزاده شاهطهماسب) به حکمرانی خراسان گمارده می‌شود وی، پس از استقرار در مشهد علاوه بر رسیدگی به امور دیوانی، وقت خود را صرف فضایل و کمالات و مشق شعر و خط و نقاشی و سایر هنرها کرد. این شاهزاده جوان علاقه وافری به هنر داشت. علاوه بر هنرمندان مقیم خراسان او تعدادی از استادان مکتب تبریز را هم به خدمت گرفت و کارگاهی را در مشهد بربا کرد. مهم‌ترین نسخه مصوری که در این کارگاه تدوین شد هفت‌ورنگ جامی بود. از ویژگی‌های نگارگری آن می‌توان به این موارد اشاره کرد: «ترکیب‌بندی‌های نگاره‌ها یادآور از ویژگی‌های آن‌هاست. پیکره‌های آن‌ها نمونه‌های شاخصی از طراحی و نقاشی مکتب قزوین است. در هم‌بریزی و پختگی صحنه‌بندی از خصوصیات آن‌ها بر شمرده می‌شود. در بعضی از این نگاره‌ها نام هنرپیور یعنی ابراهیم‌میرزا آمده‌است» (آزند، ۱۳۹۲: ۵۲۳).

۱-۱- هفت‌ورنگ جامی

«هفت‌ورنگ در میان سروده‌های عبدالرحمن جامی مهم‌ترین و بیداراندی ترین منظومه اوست. هر هفت منظومه در قالب مثنوی سروده شده‌اند که متشکل از دو مصراع

شعبان‌بور (۱۳۸۲) در مقاله خود با عنوان «مکتب نگارگری هرات و هفت‌ورنگ»، بیشتر به بررسی و تحلیل داستانی و محتوایی نگاره‌هایی که حضرت یوسف محور اصلی داستان است پرداخته است و در انتهای نگاره (سیاه حبشه) و دیدن خود در آیینه را مورد بررسی قرار داده است.

کری ولش (۱۳۸۴) در کتاب خود با نام نقاشی‌ایرانی (نسخه نگاره‌های عهد صفوی)، ضمن معرفی شخصیت ابراهیم‌میرزا به معرفی نسخه هفت‌ورنگ جامی از نظر تاریخ و تعداد نگاره و نگارگران این نسخه پرداخته و بعضی از نگاره‌ها را از لحاظ موضوع تصویرگری و طرز کار و دید نگارگر مورد بررسی قرار داده است.

بهارلوی (۱۳۹۵) در پایان‌نامه خود با عنوان «بررسی جایگاه پرنده در نگارگری ایران و تأثیر آن بر تصویرسازی معاصر ایران» چنین بیان داشته است: پرنده با معنا و مفهومی که از لحاظ سمبلیک و طبیعی دارد مورد توجه بسیاری از هنرمندان قرار گرفته و به عنوان موضوع اصلی نگاره‌ها و هم‌چنین به عنوان عناصر تزیینی، در حاشیه نگاره‌های ایرانی دیده می‌شود و توانسته در تصویرسازی معاصر تأثیر فراوانی بر جای بگذارد. نقش پرنده در برخی از نگاره‌ها از باورهای اسطوره‌ای ایرانی سرچشمه گرفته است. به عنوان مثال، سیمیرغ از برجسته‌ترین نمونه‌های پرنده‌گان نمادین در نگارگری است که در تصویرسازی هم به چشم می‌خورد.

فیض (۱۳۹۳) در مقاله‌ای با عنوان «تمثیل درخت و پیر و پرنده در نگاره‌های بهزاد» به بررسی نمادهای درخت، انسان و پرنده در نگارگری بهزاد پرداخته است و در جستجوی تعاملی واقعی بین این ۳ عنصر در نگاره‌های بهزاد است. البته این تعامل در عالم خیال و مثل اتفاق می‌افتد به این معنا که نهان و غیب انسان و نهان و غیب درخت در نگاره‌ها آشکار و محسوس می‌شوند و در دنیای نگاره ترسیم عالم مثال و تصویر مثالی و یا حقیقت هر چیز است و طبعاً رسم و رقم این حقایق جز برای نگارگران آشنا با ساحت حقیقت و عالم مثال می‌سیر نمی‌باشد.

خسروی‌فر و چیتسازان (۱۳۹۰)، در مقاله‌ای با عنوان «بررسی نماد و نقش پرنده در قالب‌های موزه فرش ایران» چنین اظهار می‌دارند: فرش ایران که تجسمی از فردوس یا

۲- پرنده

۱-۱- مفهوم نمادین پرنده

«طیر؛ طائر؛ مرغ؛ پرواز کننده؛ طیار. پرنده‌گان: جمع پرنده؛ مرغان و جزء آن‌ها که پر دارند» (دهخدا، ۱۳۷۷: ۴، ذیل پرنده). توانایی پرواز مهمترین ویژگی در پرنده‌گان است؛ بنابراین اغلب مفاهیم نمادینی که از پرنده‌گان به دست می‌آیند، در ارتباط با آسمان و زمین و دستیابی بشر به آرزوی دیرینه‌اش یعنی پرواز است. موضوع پرواز از کهن‌ترین بنایه‌های فولکلوریک و جهان‌شمول است که در تمامی سطوح فرهنگ‌های باستانی شواهدی برای آن یافت می‌شود. پرواز پرنده به صورت ضمنی مفهوم آزاد شدن روح انسان از اسارت جسم و دنیای خاکی را تداعی می‌کند» (صرفی، ۱۳۸۶: ۵۶). پرنده در بسیاری از فرهنگ‌ها سمبول روح و نقشی واسط میان زمین و آسمان دارد. «اعتقادات باستانی زیادی وجود دارد که بعد از مرگ، روح به شکل یک پرنده جسم را ترک می‌کند بنابراین پرنده سمبول روح است» (میت فورد، ۱۳۸۸: ۶۸). «علاوه بر مفاهیم کلی اطلاق شده به پرنده، هر یک از پرنده‌گان مفاهیم متفاوتی دارند. درحالی که پرنده‌گانی مانند جعد و کلاع بر بدشگونی دلالت دارند، کبوتر و بلبل نمادی از خوش‌یمنی هستند. پرنده‌گانی که نماد فعالیتی بیشتر عقلانی‌اند تا عاطفی، سیه‌فامند؛ و اما پرنده‌گان فضای زندگانی عاطفی، پرواز می‌کنند. پرنده سفید نماد روح افراد پارسا و پرنده سیاه نماد روح شریر است» (جاizer، ۱۳۷۰: ۲۹).

«پرنده زندگانی دوگانه‌ای میان زمین و آسمان دارد. بالهایش او را برای پرواز در افق‌های دور آماده ساخته است، ولی ناگزیر باید به زمین بازگردد و از آن تغذیه کند. پرنده بر بالای شاخه‌های درختان نیز می‌نشیند و بر سر آن‌ها لانه می‌سازد و از این‌رو پرنده‌گان مکملی برای درختند. به درختان طراوت تازه‌ای می‌بخشند و با نغمه‌های خود، سکوت درخت و با جنبش خود، سکون درخت را جبران می‌کنند. پرنده بر بالای شاخه زنده تجسمی از یک زندگی بر زندگی دیگر و طراوتی بر طراوت دیگر است. لانه و تخم و جوجه پرنده‌گان هم بر روی درخت، تصویری از آهنگ زندگی و عشق به حیات و هم نشانی از دوران حیات بدایت و نهایت و هماهنگی آن با گذر زمان می‌باشد» (فیض، ۱۳۹۳: ۳۹).

پرنده از جهاتی شبیه به درخت

هم قافیه است. شعرای ایرانی اغلب از قالب مثنوی برای شرح داستان‌های حماسی، تاریخی و عاشقانه و نیز مضامین اندرزگونه بهره گرفته‌اند. سه مثنوی از هفت‌اورنگ عاشقانه‌های تمثیلی اند که نام شخصیت‌های اصلی این منظومه‌ها یوسف و زلیخا، سلامان و آبسال و لیلی و مجnon است. سه مثنوی دیگر سلسله‌الذهب، سبحة‌الابرار و تحفه‌الاحرار، شامل گفتارهای آموزنده است. هفتمین مثنوی اسکندرنامه شامل داستان‌های حماسی و آموزنده است. زبان جامی نیز همانند دیگر ادبیان صوفی سرشار از استعاره‌ها و نمادهای عارفانه است. زبانی که موجب می‌شود که هر کس از ظن خود یار آن‌ها شود. جامی خود می‌دانست که در ک مباحثات او درباره مفاهیم مجرد بهویژه مفاهیمی که در سلسله‌الذهب، تحفه‌الحرار و سبحة‌الابرار آمده‌است، چندان آسان نخواهد بود. از این‌رو بر نکات آموزنده این اشعار خاص تأکید ورزیده و مباحث فلسفی و اخلاقی را در قالب داستان‌های تمثیلی و تصاویری حکایت‌گونه بازگو کرده‌است. این ابیات معمولاً به گونه‌ای موجز، شخصیت‌های انسانی و حیوانی را به تصویر می‌کشند که با خطابه‌ای طولانی‌تر ادامه می‌یابند و این خطابه‌ها نیز از نظر مضمونی با ابیات نخستین همسو هستند. در اغلب آثار شعرای کلاسیک ایرانی بین تاریخ سروden اشعار و زمانی که این نگاره‌ها با الهام از آن آثار خلق شده‌اند شاهد فاصله زمانی بسیاری هستیم. برای مثال بیان تصویری خمسه نظامی گنجوی، صدها سال پس از سروden این منظومه خلق گردید. از سوی دیگر مثنوی هفت‌اورنگ چنین می‌نماید که در زمان حیات عبدالرحمن جامی به تصویر کشیده شده است» (سیمپسون، ۱۳۸۲: ۱۴).

هفت‌اورنگ جامی بین سال‌های ۹۶۳ تا ۹۷۲ شد و دارای ۲۸ نگاره است که شامل تذهیب و تشعیر می‌باشد و در نگارخانه فریر واشنگتن نگهداری می‌شود و تا حدود زیادی شبیه خمسه نظامی شاه‌طهماسب است. «پنج کاتب با نام‌های شاه‌محمد نیشابوری، رستم‌علی، محبعلی، مالک دیلمی و سلطان‌محمد خندان آن را کتابت کرده‌اند. یکی از مذهبان بر جسته آن عبدالله شیرازی بود. نگاره‌های هفت‌اورنگ بدون رقم و امضا است ولی آن را به نگارگران معروف آن دوره مثل آقامیرک، میرزا علی، مظفرعلی، قدیمی و شیخ محمد نسبت داده‌اند» (آژند، ۱۳۹۴: ۱۴۷).

۳-۲- پرنده در ادبیات فارسی

«در ادبیات تعلیمی، داستان‌گویی به منظور القای تعالیم اخلاقی، عرفانی و حکمی به مخاطبان عادی است. در ادب پارسی پرنده‌گان موضوع اصلی داستان‌هایی هستند که در کتب و رسالاتی با عنوان «رساله‌الطیر» و یا «منطق‌الطیر» آمده‌اند. رساله‌الطیرها درواقع از نظر موضوع مرحله بعد از روح را نشان می‌دهند؛ مرحله‌ای که روح در مسیر سفر از خاک به‌سوی افلاک است» (پورنامداریان، ۱۳۸۳: ۴۰۳). «در عرفان اسلامی، ابن‌سینا اولین کسی است که معراج روح را از عالم خاک به‌سوی افلاک، در رمز پرواز مرغ بیان کرده است» (همان، ۴۰۹). در داستان رساله‌الطیر ابن‌سینا، پرنده‌گانی که به اسارت دام صیاد می‌افتدند و به رغم تلاش برای آزادی با بندهای محکم‌تری مواجه می‌شوند و سرانجام توسط کمک و راهنمایی پرنده‌گان آزاد از این دام اسارت رهایی می‌یابند، در اصل نماد روح انسان‌های گرفتار است که توسط عارفان و پیامبران بندها را از خود بازکرده و در پایان راه به دیدار حضرت حق نائل می‌شوند. در آثار سهورودی هم از تمثیل پرنده‌گان به‌عنوان نماد روح استفاده شده است که از آن نمونه می‌توان به آثار؛ رساله‌الطیر سهورودی (ترجمه رساله‌الطیر ابن‌سیناست)، قصه الغربه الغریبہ (شکل مفصل تر رساله‌الطیر فوق و شرحی بر آن است) و رساله عقل سرخ اشاره کرد. نقش پرنده‌گان در ادبیات فارسی ایران بسیار برجسته و پررنگ است که به‌عنوان نمونه دیگر می‌توان به منطق‌الطیر عطار اشاره نمود که از آثار برجسته کلاسیک ادبیات فارسی است. گروهی از پرنده‌گان شخصیت‌های اصلی این داستان هستند که برای یافتن پادشاه خود سفری را آغاز می‌کنند. هر کدام از مرغان نماد منش و خلقيات گوناگون نهفته در جان آدمی هستند. مرغان حقیقت‌جو (سی مرغ) نماد گروهی از سالکان هستند که برای رسیدن به سیمرغ (رمزی از حقیقت مطلق) از هفت وادی که شامل طلب، عشق، معرفت، استغنا، توحید، حیرت و بالاخره فقر و فنا است می‌گذرند تا به آن حقیقت دست پیدا کنند. «سیمرغ، رمزی از ذات باری تعالی و حقیقت مطلق و پیدای ناپیداست و سی مرغ، اولیاء‌الله و انسان‌های کاملی که نور حق پیش پایشان را روشن کرده و سیر الی الله را آغاز کرده و بالاخره به مرحله فتای فی‌الله که به دنبال آن بقای

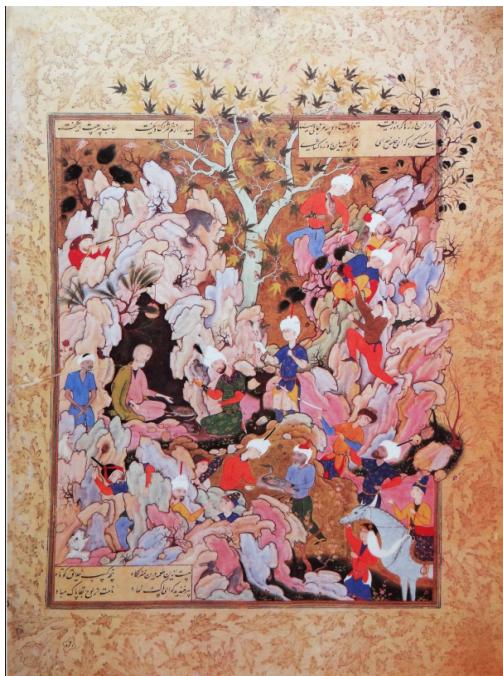
است. «اولین ویژگی وجودی درخت، حیات بزرخی و وضع دو وجهی آن است؛ به این معنا که بخشی از درخت که به آن ریشه و اصل نام نهاده‌اند، در زمین جای دارد و در آن مخفی است و بخش دیگر آن که ساقه و شاخه‌ها و برگ‌ها یا گل و میوه باشد، در فضا و آسمان پراکنده‌اند و آشکار می‌باشند؛ بنابراین درخت وجهی پیدا و وجهی پنهان، وجهی زمینی و وجهی آسمانی دارد؛ هم در زمین قرار دارد و هم در آسمان؛ هم از زمین تعذیبه می‌کند و هم از آسمان» (همان، ۳۵). «در شباهت میان پیر (انسان) و درخت به‌جز سبزی و طراوت معنوی، این شباهت وجودی میان هر دو یعنی زندگی بزرخی میان زمین و آسمان نیز می‌باشد. پیر نیز کالبدی بشری دارد و مانند مردمان در میان ایشان زندگی می‌کند، ولی درواقع روان او مانند درختی تنومند و سبز در آسمان و در افق معنا افراشته است و مانند پرنده‌ای در فضا جولان می‌کند» (همان، ۴۱). گویند انسان با گذر عمر و با بالا رفتن سن و بر اساس کسب تجربیات گوناگون همانند درخت تنومندی می‌گردد که باد و باران و بلاحی روزگار کمترین تأثیر را بر روی آن دارد.

۲-۲- پرنده در قرآن کریم

«قرآن در چندین آیه از پرنده‌گان سخن گفته‌است. در قرآن از منطق پرنده‌گان سخن به میان آمده و این که پیامبران آن را می‌دانستند، حضرت سلیمان(ع) بیان می‌دارد: "علمنا منطق‌الطیر" (نمل، ۱۶). در ماجراهی حضرت ابراهیم(ع) و زنده شدن چهار پرنده، پرنده‌گان وسیله آشنایی با توحید و معادشناسی قرار می‌گیرند (بقره، ۲۶۰). نماد پیامرسانی پرنده‌گان را در قرآن در داستان حضرت سلیمان و هدده که برای او پیام می‌آورد می‌بینیم (نمل، ۲۸). یکی از معجزات حضرت عیسی(ع) ساختن مجسمه‌ای از یک پرنده بود که با دمیده شدن نفس حضرت حیات گرفت (مائده، ۱۱۰). در آیه ۱۹ سوره ص بیان همنوایی پرنده‌گان با حضرت داود(ع) بیان می‌گردد: "والطیر محسوره". در داستان ابابیل، پرنده‌گانی وسیله نابودی دشمنان می‌شوند (فیل) و بالاخره این که پرنده‌گان، آگاهانه تسبيح و نماز خدا گويند: "کل قدعلم صلوته و تسبيحه" (نور، ۴۱) (فخر، ۳۵: ۱۳۹۱).

تصویر ۱: اندرز پدر به پسر درباره عشق، ۱۳۸۲ سانتی متر (سیمپسون، ۲۶/۳*۱۶/۸).

تصویر ۲: پیر فرزانه و امتناع او از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید، ۱۳۸۲ سانتی متر (سیمپسون، ۹/۲۳*۹/۱۷).

الله است، رسیده‌اند و "سایه در خورشید گم شد و السلام" و صد هزاران مرغ، رمزی از انسان‌های معمولی است» (اشرف‌زاده، ۱۳۷۳: ۱۳۸). در مثنوی معنوی در داستان‌هایی از قبیل طوطی بازگان، طوطی قفس نشین تمثیل سالکی است که می‌خواهد از قفس کالبد و مقتضیات آن رها شود. در اصل رها شدن از خویشتن کاذب خود و نهایتاً به مقام فنا رسیدن است و فنا در اصل نتیجه فضل و رحمت الهی است. همچنین در کلیله و دمنه شاهد نمونه‌های فراوانی از داستان‌های تمثیلی بر پایه پرنده‌گان هستیم.

۴-۲-پرنده در هفت‌اورنگ جامی

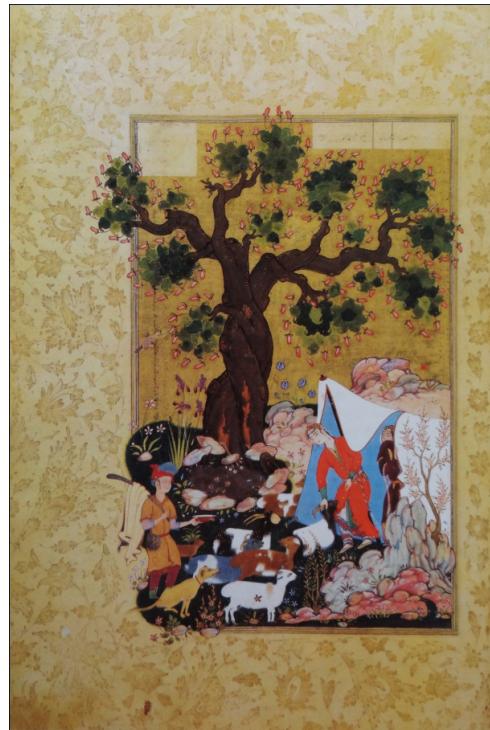
در هفت‌اورنگ جامی از تمثیل‌های نمادین حیوانی برای آموزش‌های اخلاقی و عرفانی استفاده شده است. در این میان نقش پرنده گاهی جزو موضوع اصلی داستان می‌شود و در بیشتر موارد به صورت نمادین به تصویر کشیده شده است. در اغلب نگاره‌های هفت‌اورنگ، پرنده‌گان یا در بالای شاخه‌های درختان مشغول جنب‌وجوش هستند یا در آسمان و در فضایی که نگاره به تشعییر پس‌زمینه وصل می‌شود مشغول پروازند و در عوض در تعداد معددی از نگاره‌ها از حضور پرنده خبری نیست که از آن جمله می‌توان به نگاره (مرد عرب و شمات) مهمانان در تلاش برای جبران مهمان‌نوازی او با درم و دینار) اشاره نمود. در نگاره‌هایی ما شاهد وجود انواع مختلفی از پرنده‌گان هستیم؛ مانند لکلک، هدهد و کبوتر. از آن جمله در نگاره (گفتگوی بی‌پرده حضرت سلیمان و بلقیس) که در ارتباط کامل با موضوع داستان نگاره است. یا در نگاره (سلامان و آبسال و آسودن در جزیره شادکامی) که شامل حضور پرنده‌گان گوناگون است؛ و حتی در نگاره (پرواز لاکپشت) که دو مرغابی جزو شخصیت‌های اصلی داستان نگاره محسوب می‌شوند. در نگاره (مجنون در پوست بز و نظاره لیلی) وجود یک پرنده عجیب به نظر می‌رسد. همچنین در نگاره (سیاه حبشه و دیدن خود در آینه) وجود لکلک خاکستری‌رنگ و پرواز آن در آسمان می‌تواند دارای بار معنایی خاص خود باشد.

۳- تحلیل پرندگان در نگارگری مکتب مشهد (هفت‌اورنگ جامی)

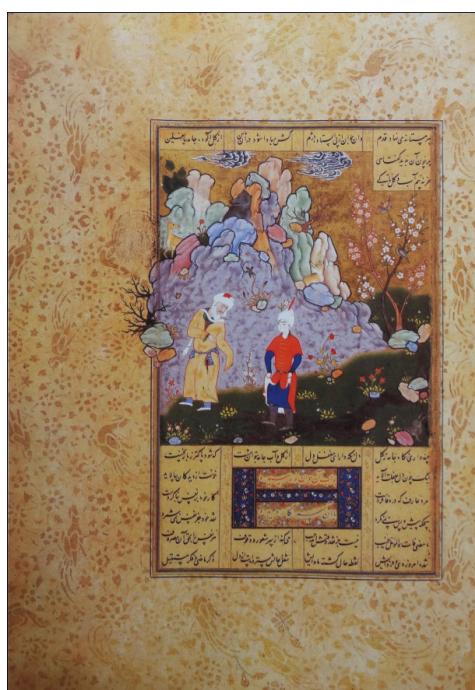
۱- نگاره (اندرز پدر به پسر درباره عشق)

«جوانی صاحب جمال از پدر می‌پرسد که چگونه می‌تواند از میان خیل خواستگاران سینه‌چاک و ستایشگران جمالش کسی را برگزیند. اندرز پدرانه این است که از ابراز علاقه نسبت به زیبایی ظاهر حذر باید کرد و تنها دل به کسی باید بست که شیدای زیبایی ظاهر نبوده و بر ارزش‌های درون عاشق گشته است. پدر خردمند با این گفته کلام خود را ختم می‌کند: گرچه عشق ملکوتی ابدی است و عاری از خطأ، هر کسی زیبایی را از دریچه چشم خود می‌بیند.» (سیمپسون، ۱۳۸۲: ۳۲).

پدر و پسر به درختی تکیه داده‌اند که در بالای آن دو نفر در حال برداشتن جوجه پرندگان از لانه‌شان هستند و دست به دست جوجه‌ها را به فردی که در پایین درخت بالباس زردنگ ایستاده است می‌دهند. پرندگان زیادی در شاخه‌های بالاتر درخت در حال جنب و جوش هستند و جهت نگاه آن‌ها به سمت افرادی است که در بالای درخت‌اند. احتمال می‌رود دلیل به تصویر کشیدن این صحنه در کنار پدر و پسر نشانی گویا از به دست آوردن هوس است که در دل انسان موج می‌زند.

تصویر ۳: مجنون در پوست بز و نظاره لیلی، ۱۴۵*۲۳/۳ سانتی‌متر (سیمپسون، ۱۳۸۲: ۷۴).

تصویر ۴: پیر فرزانه و ملامت جوان خام، ۱۳*۱۴/۶ سانتی‌متر (سیمپسون، ۱۳۸۲: ۳۶).

جدول ۱: تحلیل ساختاری اندرز پدر به پسر درباره عشق، (مأخذ: نگارندگان).

خط نگاه (خطوط و انرژی‌های درون کادری)	طرح سیاه و سفید	پرنده‌ها در کادر
انرژی‌های درون کادری در اثر، بین پیکره‌ها و پرنده‌ها و همچنین بین پرنده‌گان اطراف حوض در وسط تصویر برقرار است.	پرنده‌ها در تعامل با انسان در این نگاره در صد قابل توجهی از صفحه را به خود اختصاص داده‌اند.	
خطوط یکسوم و خط وسط	نقطه تمرکز، خطوط قطری، خط محوری	خطوط اریب
پیکره‌های بالای درخت در خط یکسوم افقی قرار گرفته‌اند و به این طریق بر روی آن‌ها در تصویر تأکید شده است.	پرنده‌گان اطراف حوض در نقطه مرکزی تصویر واقع شده‌اند.	تعامل و حرکت با فرم اریب بدن پیکره‌ها و پرنده‌ها در اثر نمایان است.
خط هدایت‌کننده چشم مخاطب در اثر	هنسه پنهان (ساختار ترکیب‌بندی)	مربع‌های شاخص و خطوط قطری آن
یکی از راههایی که در این نگاره چشم مخاطب وارد اثر می‌شود در قسمت پیکره‌ای است که در سمت راست تصویر و در پایین درخت قرار گرفته است.	ترکیب‌بندی (هنسه پنهان) اصلی این اثر، فرم حلزونی است که تمامی عناصر از جمله پرنده‌گان را هم در بر می‌گیرد.	

ظلم می‌داند، از این‌رو، او هر چه می‌کند نادرست است و هر آن‌چه بدان دست می‌بازد عاری از خلوص است»(سیمپسون، ۵۲:۱۳۸۲).

در این نگاره پرندگان شامل مرغابی‌ها و بازهای شکاری‌اند. مرغابی‌های اهدایی می‌توانند نمادی از خلوص روح پادشاه باشد که توسط او به پیر فرزانه اهدا شده‌است؛ ولی چون پیر خلوص کافی در پادشاه نمی‌بیند از پذیرفتن آن حذر می‌کند.

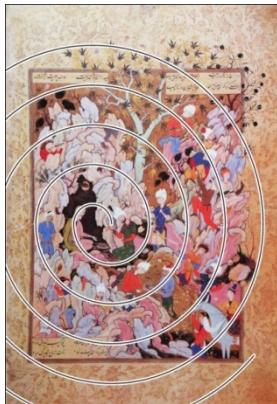
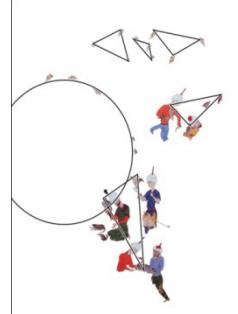
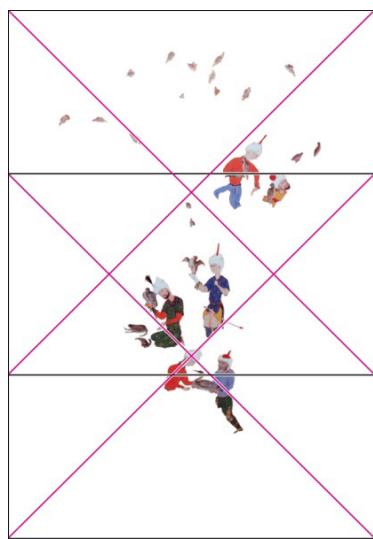
۲-۳- نگاره (پیر فرزانه و امتناع او از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید)

«پادشاهی قدرتمند برای آمرزش روح خود به "مریدی"، یا به شاگردی درویشی پرهیزگار درمی‌آید. پادشاه صدھا هدیه پیشکش می‌کند اما پیر هیچ‌یک را نمی‌پذیرد. روزی پادشاه به تحریر می‌رود و به کمک بازی شکاری چندین مرغابی شکار می‌کند. مرید مرغابی‌ها را به پیر هدیه می‌کند اما این بار نیز درویش نمی‌پذیرد. پیر پارسا زندگی پادشاه را سراسر

جدول ۲: تحلیل ساختاری پیر فرزانه و امتناع او از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید.(مأخذ: نگارندگان).

خط نگاه (خطوط و انرژی‌های درون کادری)	طرح سیاه‌وسفید	پرندگان در کادر
انرژی‌های درون کادری در اثر، بین پیکره‌ها و پرندگان برقرار است.	پرندگان در تعامل با پیکره‌ها در این نگاره قسمت اصلی داستان را تشکیل می‌دهند.	خطوط اربی
دو پیکره که در قسمت بالا و قسمت پایین تصویر پرندگانی را در دست دارند در خط یک‌سوم بالا و خط یک‌سوم پایین واقع شده‌اند که نقاط تأکیدی کادر می‌باشد.	بخش اصلی داستان این نگاره در قسمت مرکزی تصویر به وقوع پیوسته است.	تعامل و حرکت با فرم اربی بدن پیکره‌ها و پرندگان در اثر نمایان است.

ادامه جدول ۲: تحلیل ساختاری پیر فزانه و امتناع او از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید.(مأخذ: نگارندگان).

خط هدایت کننده چشم مخاطب در اثر	هنده سه پنهان(ساختار ترکیب‌بندی)	مربع‌های شاخص و خطوط قطری آن
 <p>نگاه هر مخاطب به هنگام برخورد با یک تابلو از منطقه‌ای وارد سطح اثر می‌شود. نگاه مخاطب در این نگاره از دو طریق وارد اثر می‌شود. یکی از قسمت بالای سمت راست و دیگری سمت راست پایین که جهت نگاه بیننده با خطوط فاش‌دار نمایش داده شده است.</p>	 <p>ترکیب‌بندی پرنده‌ها در این نگاره را می‌توان با چندین هنده سه پنهان تعریف کرد:</p> <p>هنده سه پنهان</p> <p>(ترکیب‌بندی اثر) شامل فرم حلزونی است که پیکره‌ها در تعامل با پرنده‌گان بر روی آن قرار گرفته‌اند.</p> <p>هم‌چنین ترکیب پرنده‌ها و پیکره‌ها، هنده سه پنهان دیگری را تشکیل می‌دهد که شامل چندین مثلث و یک دایره است.</p>	 <p>دو پیکره که در قسمت بالا و قسمت پایین تصویر، پرنده‌گانی را در دست دارند روی خط مربع شاخص بالایی و خط مربع شاخص پایینی تصویر واقع هستند که این امر حائز اهمیت بودن آن‌ها را در ترکیب‌بندی نشان می‌دهد.</p>

روحانی را ایفا می‌کند که مجnoon را پس از طی طریق به وحدت با معشوق بشارت می‌دهد»(سیمپسون، ۱۳۸۲: ۷۴). تنها پرنده‌هایی که در این نگاره شاهد آن هستیم پرنده‌های است که در سمت چپ تصویر و بالای سر شبان در صدد خوردن شهد گل‌های درخت است، احتمال دارد وجود این پرنده نمادی از مجnoon باشد که در صدد دستیابی به عشق لیلی است.

۳-۳- نگاره (مجnoon در پوست بز و نظاره لیلی)
«مجnoon کاروان لیلی را تا مکه دنبال می‌کند و در آن جاست که برای لحظه‌ای کوتاه در کنار معشوق می‌ایستد. پس از آن آوارگی و عزلت در بیابان از سر می‌گیرد و امیدوار تا پوست بزی بیابد و بر تن کند تا به گله لیلی بپیوندد. شبانان لیلی بر او رحم می‌آورند و پوستی به او می‌دهند تا تن به آن بپوشاند. بنا به روایت جامی، در اینجا مجnoon به پارسایی می‌رسد؛ چون پوست حیوانات نماد سنتی صوفیان برای افرادی است که ترك این جهان گفته‌اند. شبان نقش پیر واسطه، یا راهنمای

جدول ۳: تحلیل ساختاری مجنون در پوست بز و نظاره لیلی، (مأخذ: نگارندگان).

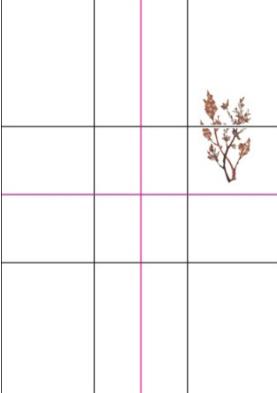
خط نگاه (خطوط و انرژی‌های درون کادری)	طرح سیاه و سفید	پرنده‌ها در کادر
نگاه و انرژی پرنده به سمت درخت می‌رود.	ترکیب درخت و پرنده در این نگاره در پس‌زمینه تصویر واقع شده است و قسمت چشمگیری از اثر را به خود اختصاص داده است.	
خطوط یک‌سوم، خطوط قطری، خط وسط	نقطه تمکن، خطوط محوری	خطوط اریب
---	عنصر درخت در تعامل با پرنده تقریباً در مرکز تصویر واقع است.	کنش و واکنش بین درخت و پرنده توسط حرکات اریب فرم آن‌ها برقرار است.
خط هدایت‌کننده چشم مخاطب در اثر	هندرسه پنهان (ساختار ترکیب‌بندی)	مربع‌های شاخص و خطوط قطری آن
در این نگاره به دو طریق چشم بیننده وارد اثر می‌شود. یکی از طریق شبان و امتداد گله گوسفندان، نگاه بیننده به سمت لیلی می‌رود و دومی از طریق وجود پرنده در سمت چپ که در حال نزدیک شدن و خوردن شهد گلهای درخت است.	عنصر پرنده بر روی هندرسه پنهان اثر (فرم دایره) قرار نگرفته است.	پرنده بر روی خط قطری مربع شاخص بالایی قرار گرفته که در برگیرنده حرکت و پویایی است.

دارد از رفتن بازمی‌ماند. پیر به مرید نهیب می‌زند: زنهار که پاکی دل و جان به ز پاکی جامه» (سیمپسون، ۱۳۸۲: ۲۶).

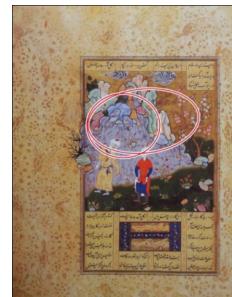
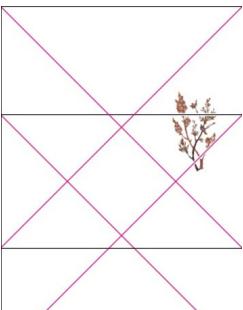
پرنده‌ها در این نگاره در بالای درختی پر از شکوفه آورده شده است که می‌تواند نمادی از دوران جوانی و خامی باشد و مستی و سرخوشی انسان‌ها در دوران جوانی را در غالب دو پرنده در بالای درخت به نمایش گذاشته است.

۴-۳- نگاره (پیر فرزانه و ملامت جوان خام)
 «حکایتی درباره رسیدن به آگاهی در کتاب سلسله الذهب، الهامبخش نخستین نگاره جامی فریر است که می‌توان آن را مقدمه موجزی بر مجموعه تصویری بالنسبه پیچیده اثر تلقی نمود. پیر صوفی، یا مراد با مریدی جوان همسفرند که ناگهان به معبری گل‌آسود می‌رسند. مراد هم‌چنان به راه ادامه می‌دهد، اما جوان که دغدغه گل‌آسود شدن جامه و پای پوش

جدول ۴: تحلیل ساختاری پیر فرزانه و ملامت جوان خام (مأخذ: نگارندگان).

خط نگاه (خطوط و انرژی‌های درون کادری)	طرح سیاه‌وسفید	پرنده‌ها در کادر
 <p>خط نگاه و انرژی‌های درون کادری در میان دو پرنده وجود دارد و تداعی‌کننده تعامل بین پیر فرزانه و جوان خام است.</p>	 <p>پرنده‌ها در این نگاره فضای خیلی کمی از تصویر را به خود اختصاص داده‌اند و این در حالی است که در تشعیر پس‌زمینه نقش زیادی را ایفا می‌کنند.</p>	
خطوط یکسوم و خط وسط	نقطه تمرکز، خطوط قطری، خط محوری	خطوط اریب
 <p>پرنده در خط یکسوم بالا قرار گرفته است که حائز اهمیت بودن آن را نشان می‌دهد.</p>	 <p>در نقطه تمرکز کادر، پیر فرزانه و جوان خام قرار دارند که موضوع اصلی داستان را در بر می‌گیرد.</p>	 <p>فرم اریب بدن پرنده‌ها در بالای درخت آنها را از حالت سکون درآورده است.</p>

ادامه جدول ۴: تحلیل ساختاری بیان فرزانه و ملامت حوان خام، (مأخذ: نگارندگان).

خط هدایت‌کننده چشم مخاطب در اثر	هنرمند پنهان (ساختار ترکیب‌بندی)	مربع‌های شاخص و خطوط قطری آن
 <p data-bbox="196 777 592 860">خط هدایت‌کننده چشم مخاطب در اثر که با پیکر جوان آغاز می‌شود در محدوده پرنده‌گان قرار نمی‌گیرد.</p>	 <p data-bbox="633 743 1027 860">دو پیکره پیر فرزانه و جوان به همراه خرس و رویاه و آهو همگی بر روی فرم هندسی بیضی قرار دارند در این حال با اتصال آن‌ها به دو پرته فرم بیضی بزرگ‌تری را تشکیل می‌دهند که پایه و اساس ترکیب‌بندی در این نگاره است.</p>	 <p data-bbox="1205 813 1241 831">---</p>

جدول ۵: تطبیق داده‌های ۴ نگاره، (مأخذ: نگارندگان).

عنوان	نگاره	تعداد پرنده	نوع پرنده	رنگ پرنده	جایگاه قرارگیری	نقش پرنده در ترکیب‌بندی	نوع ترکیب‌بندی	انطباق با مفهوم داستان
اندرز پدر به پسر درباره عشق		۱۲	کبوتر	خاکستری	• • • • • •	پرنده‌ها بر روی فرم حلقه‌نی در ترکیب‌بندی تصویر قرار دارند	بر روی فرم حلقه‌نی (مارپیچی)	دارد
پیر فرزانه و امتناع او از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید		۲۳	کبوتر، شاهین، مرغابی	خاکستری متمایل به بژ	• • • • • •	پرنده‌ها بر روی فرم حلقه‌نی در ترکیب‌بندی تصویر قرار دارند	بر روی فرم حلقه‌نی (مارپیچی)	دارد
مجنون در پوست بز و نظاره لیلی		۱	مرغ گل‌خوار	بژ	•	پرنده بر روی ترکیب‌بندی دایره قرار ندارد	بر روی فرم دایره	دارد
پیر فرزانه و ملامت جوان خام		۲	کبوتر	خاکستری	•	پرنده‌ها بر روی ترکیب‌بندی بیضی قرار دارند	بر روی فرم بیضی	دارد

عشق).

۶- در میان انواع پرندگان، کبوتر خاکستری حضور بیشتری در نگاره‌ها دارد.

۷- از ۴ نگاره موردبحث در ۳ نگاره، پرندگان بر روی فرم اصلی ترکیب‌بندی قرار دارند.

فهرست منابع

- آژند، یعقوب. (۱۳۹۲). *نگارگری ایران*. سمت. تهران: چاپ دوم.
- آژند، یعقوب. (۱۳۹۴). مکتب نگارگری تبریز و «قزوین-مشهد». فرهنگستان هنر. تهران: چاپ دوم.
- اشرفزاده، رضا. (۱۳۷۳). *تجلی رمز و روایت در شعر عطار نیشابوری*. اساطیر. تهران: چاپ اول.
- بهارلوئی، زهرا. (۱۳۹۵). بررسی جایگاه پرندگان در نگارگری ایران و تأثیر آن بر تصویرسازی معاصر ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد تصویرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران.
- پاکباز، رویین. (۱۳۹۲). *نقاشی ایران از دیرباز تا امروز*. زرین و سیمین. تهران: چاپ یازدهم.
- پورنامداریان، تقی. (۱۳۸۳). *رمز و داستان‌های رمزی در ادب فارسی*. انتشارات علمی فرهنگی. تهران: چاپ چهارم.
- جایز، گرتود. (۱۳۷۰). *سمبل‌ها*(کتاب اول: *جانوران*). جهان‌نما. تهران: چاپ اول.
- حسینی، مهدی. (۱۳۸۵). «*هفت اورنگ*(جامی به روایت تصویر) سلسله‌الذهب، یوسف و زلیخا، سبحه‌الابرار»، ماه هنر، شماره ۱۰۱ و ۱۰۲.
- خسروی‌فر، شهلا؛ چیتسازان، امیرحسین. (۱۳۹۰)؛ «*بررسی نماد و نقش پرندگان در قالی‌های موزه فرش ایران*»، نشریه پژوهش هنر، شماره ۲، ۴۳-۲۹.
- دهخدا، علی‌اکبر. (۱۳۷۷). *لغتنامه دهخدا*. انتشارات دانشگاه تهران. تهران.
- سیمپسون، ماریاناشرو. (۱۳۸۲). *شعر و نقاشی ایرانی*. نسیم دانش. تهران: چاپ اول.
- شعبان‌پور، منیره. (۱۳۸۲). «*مکتب نگارگری هرات و هفت اورنگ*»، ماه هنر، شماره ۶۳ و ۶۴، ۹۳-۸۶.
- صرفی، محمدرضا. (۱۳۸۶). «*نماد پرندگان در مثنوی*»، فصلنامه

جداول ترسیم شده در این پژوهش، بیانگر نقشی است که پرندگان در تحلیل ساختاری یک نگاره دارند و نشان‌دهنده اهمیت و جایگاه آن‌ها در ترکیب‌بندی اثر است. با تحلیل ساختاری یک نگاره می‌توان تا حدودی به‌قصد و نیت نقاش(چه به‌صورت آگاهانه و چه به‌صورت ناخودآگاه) در قرار دادن هر کدام از عناصر در صفحه پی برد و این ما را به‌سوی یافتن معنا و مفهوم نقش پرندگان در هر نگاره سوق می‌دهد.

نتیجه‌گیری

نگارگری ایران تجسمی از عالم مثال است. پرندگان که نمادی از روح بشریت و پرواز او نشانگ اشتیاق انسان برای بازگشت به مبدأ اصلی خود یعنی عالم حقیقت می‌باشد، در نگاره‌های هفت اورنگ جامی به‌وفور به تصویر کشیده شده است. در نگاره‌هایی که موضوع اصلی داستان پرندگان می‌تواند نشانگ هیجانات و اتفاقات مضمون آن، تجمع پرندگان می‌تواند نشانگ ایجاد شده باشد. پرندگان در ساختار رخداده در داستان باشد. پرندگان در بیشتر نگاره‌ها در ساختار اصلی اثر (ترکیب‌بندی) در فرم حلزونی (مارپیچی) واقع شده‌اند که این خود نشانگ این مطلب است که پرندگان نه تنها برای پر کردن فضای خالی در نگاره‌ها نیست بلکه به عنوان عناصر اصلی هندسه پنهان اثر محسوب می‌شود.

نتایج حاصل از آنالیز و تحلیل پژوهش به‌صورت محورهای ذیل می‌توان دسته‌بندی نمود:

- ۱- از بیست و هشت نگاره آن، تنها چهار نگاره فاقد وجود پرندگان است.
- ۲- در اغلب نگاره‌ها، پرندگان در نیمه بالایی تصویر قرار گرفته‌اند.
- ۳- در نگاره‌هایی، پرندگان موضوع اصلی ترکیب‌بندی تصویر می‌شوند؛ مانند نگاره (پیر فرزانه و امتناع) و از پذیرفتن مرغابی اهدایی مرید.
- ۴- در قسمت‌هایی از تصویر که به نظر می‌رسد پرندگان هیچ ارتباطی با موضوع داستان ندارند، باز هم در نقاط تأکیدی تصویر (خط یک‌سوم) واقع شده‌اند؛ مانند نگاره (پیر فرزانه و ملامت جوان خام).
- ۵- در نگاره‌هایی چیدمان پرندگان، چشم مخاطب را برای ورود به اثر هدایت می‌کند؛ مانند (اندرز پدر) به پسر درباره

پژوهش‌های ادبی، شماره ۱۸، صفحه ۵۶

• فخر، نداء؛ چیتسازیان، امیرحسین؛ صفاران، الیاس. (۱۳۹۱).

«نقش‌مایه «پرنده» در فرش «طرح خشتی» چهارمحال بختیاری»،

هنر و معماری، شماره ۲۱، ۳۳-۴۴

• فیض، سیدرضا. (۱۳۹۳). «تمثیل درخت و پیر و پرنده در نگاره‌های بهزاد»، گزارش میراث، شماره ۶۲ و ۶۳، ۳۵-۴۴

• کری ولش، استوارت. (۱۳۸۴). نقاشی ایرانی (نسخه نگاره‌های عهد صفوی). مترجم: احمد رضا تقا. فرهنگستان هنر. تهران: چاپ اول.

• میت‌فورد، میراندا بروس. (۱۳۸۸). فرهنگ مصور نمادها و نشانه‌ها در جهان. مترجم: ابوالقاسم دادور و زهرا تاران. کلهر. تهران: چاپ اول.

Structural and Content Analysis of the Bird's Cremation Site in Four Images of Haft Awrang Jami From the School of Painting of Mashhad*

Meysam Barari¹, Maryam Rahmati²

1- Faculty Member of Faculty of Arts, Isfahan Art University, (Corresponding author)

2- Graduate Student of Islamic Art (Painting Studies and Writing of Islamic Art), Faculty of Handicrafts, Isfahan
Art University

Abstract

Haft Awrang Jami is one of the literary examples of using birds as symbolic and allegorical elements in stories and narratives to teach moral and ethical lessons. In stories such as Fisherman Chicken, Simple fish, chough Imitation of partridge, Rooster, Ducks, turtles, eagle and crane, one can observe such examples, which has been depicted in the 28 pictures in this collection. Only in the story of the duck and the turtle birds play the main role in the story, and in the rest, the birds have a symbolic role or are depicted in a double concept in the image. The present article is looking for concepts and meanings of the role of the bird in the images and investigates how Haft Awrang Jami paintings have been structured, to analyze how formal and aesthetic values are applied. The question regarding the bird's presence in the Haft Awrang sketches must be answered. Considering birds are not the main topic of the stories, there are still a number of birds in the corners or parts of the graphic. The research method is descriptive and analytical and uses library resources.

The purpose of this study is to understand the reasons for the extensive use of painters from the role of birds in Haft Awrang paintings. The results show that because of the fact that the stories of Haft Awrang Jami have a mystical, moral and informative aspect,

The bird, which symbolizes the liberation of the human spirit, has a significant presence in many of the images, and each one can express a specific concept in relation to the story.

Key words: Mashhad painting School, Haft Awrang Jami, Bird.

---

1. Email: m.barari@aua.ac.ir

2. Email: maryamrahmati16@yahoo.com